

kaster os ind i de Krige, vi skulde holdes ude fra. Deri ligger Faren. Naar vi altsaa ved alle mulige Veiligheder og ved alle mulige Midler saa bestemt, som det kan gøres, stemme imod de Foranstaltninger, er det, fordi vi anse dem for en umaadelig Fare for vort Land, og fordi vi tro, at vort Lands Selvstændighed staar paa Spil. Naar vi nu gik med til at gaa ind paa det, vilde denne Fæstning hurtigst muligt blive bygget, det er jeg overbevist om; men saa vilde ogsaa hurtigst muligt derefter, maasse inden den blev færdig, de Stormagter, som ere interesserede i, at der ikke ligger nogen Fæstning ved Øresund, som er af strategisk Betydning i Tilfælde af en Krig, bemægtige sig den, idet man ganske simpelt vilde sende os en Opfordring til at slutte en militær Konvention, som vi vilde være meget ilde stede ved at sige Nei til. Med andre Ord, vi vilde os ind i en europæisk Konflikt, som vi slet ikke kunne overse, og som der ikke skal megen Stærksindighed til at se maa føre til Undergang. Grunden til Alt dette er nemlig en hel Del politisk Fanatisme. Jeg tror, at Forsvarssagen her til Lands er blevet smittet deraf, maasse mod de Herrers Billie, og ganske sikkert mod Krigsministerens Billie, thi jeg tror, at han ser militært og kun lidet politisk paa Tingene; men sikkert er det alligevel som Følge af den Rolle, den har spillet i Striden, at den er bleven saaledes inficeret med Politisk, at den for mange Mennesker er bleven et politisk Kampmiddel. Saa meget er sikkert, at den egentlige Grundbetragtning, der bærer hele Forsvarspatriotismen og den Patriotisme, som betragter Forsvaret om Kjøbenhavn som et nødvendigt Offer, der skal bringes, hviler paa en fuldstændig falsk Opfattelse af hele vor Stilling til Udlandet gennem Fantastier om, at vi have nogensomhelst Betydning gennem Alliance for noget Menneske i Verden. Saalænge vi ere ubefæstede uden noget andet Bærn end det levende Forsvar, kunne vi have Fred; men naar vi staa ind paa den forsængelige Overtro om vor egen Betydning, saa er det en færlig Overtro at komme ind paa. Den ærede Minister sagde: Blot vi kunne faae vor militære Opgave bestemt; men den er bestemt nok, Opgaven er kun at holde Fred og undgaa Krig for enhver Pris paa alle mulige Maader. Sorg derfor for, at vi ere saaledes befæstede og rustede, at intet Menneske ønsker at gjøre en Gjentagelse fra 1807. Ulykken den Gang var Flaaden. Derfor er nu en Flaade af store Skibe ikke nogen Beskyttelse, men en lige saa stor Fare for Danmark som en Fæstning. Alt muligt

Materiel i vore Hænder, der kunde bruges i en Krig mellem europæiske Stormagter, er en Livsfare for vort Land, ligesom en ladt Revolver i en Barnehaand paa 3 Aar. Vor Opgave er at udvikle navnlig vore materielle Kræfter i Landet, og dertil skulle vi anvende vore Penge, vore jmaa Midler, thi vi ere sandelig ikke noget rigt Land, og derfor skulle vi holde Fred. Denne fantastiske Alliance=Politik, som er bygget ikke paa Patriotisme, men paa en ujund og forsængelig Overvurdering af egen Betydning, er vort Lands Undergang; det ville vi ikke være med til, og derfor opponere vi ved alle mulige Midler saa bestemt som muligt mod den usalige Militærpolitik, som ikke blot er ødelæggende, men som er vort Lands Undergang. Jeg skal hermed slutte.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg ser mig dog nødsaget til at sige et Par Ord i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal bestræbe mig for at gjøre det kort, og i Alt Fald haaber jeg ikke, det skal blive saa langt som, hvad den ærede Ordfører udtalte. Hvad for det Første Gendarmeriet angaar, saa vil jeg der blot sige, at, naar den ærede Ordfører i mine Udtalelser har savnet en Begrundelse for Oprettelsen af Gendarmerikorpset, en Begrundelse af Udstedelsen af den foreløbige Lov af 27de Oktober 1885, saa er det netop med Glib, at jeg væsentlig undgik at omtale dette. Jeg antydede det lige, men troede, det ikke hensigtsmæssigt at komme ind derpaa i Dag, idet Udgangspunktet, i det Mindste mit Udgangspunkt, er det, at Loven eksisterer ligesom en anden Lov, og at det derfor kun gjælder om at undersøge, hvorvidt man kan gaa ind paa de foreslåede Beløb eller ikke. Jeg kunde ganske vist have ført en lang Diskussion om dette og have fremsført en hel Del Momenter, der vare bestemmende for mig, da Talen var om Oprettelsen af et Gendarmerikorps; men jeg troede det ikke hensigtsmæssigt at komme ind derpaa. Jeg har tidligere udtalt mig derom i det andet Thing, det er ikke ubekendt, hvad Grunden er, ligesom der jo ogsaa er givet enkelte Antydninger af Grunden i Dag. Iøvrigt blive vi jo ikke let enige om Gendarmeriets Virksomhed; det er muligt, at den er mere ildebet, end jeg tror; det kan jeg ikke sige Noget om, det veed det ærede Medlem jo heller ikke, thi saavel hans Kundskab som min Kundskab dertil er selvfølgelig kun begrændset. Naar han talte om det sørgelige Tilfælde ved Mars, hvor en Gendarm har skudt To, og belligede, at de i det Hele taget vare bevæbnede paa den Maade, at Sligt kunde ske, og gjorde